

τάς ἐκ τοῦ Ζαβίρα, Βρετοῦ, Παρανίκα, καὶ τινων βιβλιογραφικῶν ἡμῶν σημειώσεων.

Κωνσταντῖνος Ἄβιας Πάτριος, συνέγραψεν Ἑβδομαδευχάριον ἐκδοθὲν ἐν Βενετία τῷ 1704.

Γεώργιος Μαϊώτας, ἱεροκλήρυξ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας καὶ διδάσκαλος ἐν τοῖς ἑλληνικοῖς καὶ λατινικοῖς τῶν υἱῶν τοῦ Κωνσταντίνου Βασαράβα ἡγεμόνος τῆς Βλαχίας, συνέγραψε λόγον εἰς τὸ σωτήριον πύθος τοῦ θεανθρώπου λόγου, ἐκδοθέντα ἐν ἔτει 1706.

Ἄγγυρὸς Βερναρδῆς Ἀθηναῖος κόμης καὶ ἱππεὺς τῆς Ἑνετικῆς Δημοκρατίας, ἔγραψε Κτιτορικὸν τοῦ μεγάλου Σπηλαιῶν τυπωθὲν ἐν ἔτει 1705, καὶ μετέφρασεν εἰς τὴν καθομιλουμένην βίους τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων Συμεῶν καὶ Θεοδώρου, καὶ τῆς Ὀσίας Εὐφροσύνης, ἐκδοθέντας ἐν Βενετία τῷ 1706.

Γεώργιος Παπα-Σίμος, ἐγεννήθη ἐν Μοσχοπόλει τῇ 8 Μαΐου 1683. Ἐρανισθεὶς ἐκ διαφόρων ὑμνογράφων συνέθετο ἐν Μοσχοπόλει τῷ 1706 *Καὶ οἶκος πρὸς τὴν ῥοπήν σκάλαρ, τὸν τίμιον καὶ ζωποτὸν σταυρὸν τοῦ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ*, ἐκδοθέντας μετὰ τοῦ Ἵμνολογίου Γρηγορίου Ἀγιοπαυλίτου ἐν Βενετία 1770.

Ἰωάννης Μάμολας ἐξ Αἰτωλίας, ἐδιδάχθη ἐν Ἰωάνινοις, καὶ παρέφρασε περὶ τὸ 1710 *Φιλῆ περὶ ζῶων ιδιότητος* (ἀνέκδοτον).

Γιακουμῆς Μαλάκης Κρής, μετέφρασεν ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ *Παίγνια Φαντασίας* ἐκδοθέντα ἐν Βενετία 1711, καὶ 1789.

Ἰάκωβος Κύπριος, ἐχρημάτισε πρωτοσύγκελλος τῆς μητροπόλεως Ἀαρίσσης, καὶ ἦν, κατὰ Ζαβίραν, εἰδήμων τῆς ἑλληνικῆς καὶ λατινικῆς, ἀνὴρ σοφὸς καὶ πεπαιδευμένος ἐν τε τῇ ἱερᾷ θεολογίᾳ καὶ τῇ γραμματικῇ τέχνῃ· τοῦτον *γραμματικώτατον* ἀποκαλεῖ ὁ Γόρδιος ἐν μῆ τῶν ἐπιστολῶν του. Συνέγραψε λόγους ἐγκωμιστικοὺς εἰς τὸν *Ἠρόδρομον*.

Μάνθος Ἰωάννου, ἐστιχώρησε τὴν ἐν ἔτει 1715 ὑπὸ τῶν Τούρκων συμφορὰν καὶ ἄλωσιν τοῦ Μοριάς, ἐκδοθεῖσαν πολλάκις ἐν Βενετία.

Νεόφυτος Μαυρομμάτης, Αἰτωλός· ἐκπαιδευθεὶς ἐν τῇ πατρίδι καὶ ὕστερον ἐν Βυζαντίῳ, προεῖλετο τὸν μοναχικὸν βίον, καὶ προχειρισθεὶς ἐπίσκοπος Σαντορίνης προεβιβάσθη μετέπειτα (1706) μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης εἰς διχδοχὴν Γρηγορίου, τοῦ ἐξ Αἰτωλίας ὁμοίως ὀρμωμένου. Συνέγραψε Χρονικὸν σύντομον ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τοῦ ἔτους